



Kazuistika – klientka 53 let, vysokoškolačka, rozvedená, 2 synové

Klientka žije sama se synem v rodinném domě. Má 2 syny, starší studuje vysokou školu, bydlí mimo rodinu, mladší je na střední škole a měl by letos maturovat.

Klientka je z úplné rodiny, nemá sourozence, s rodiči se pravidelně stýká, oba rodiče jsou vysokoškolači. Před 3 lety, si prošla těžkým rozvodem, manžel se soudil o majetek, v minulosti děti bil a ponižoval, držel syny zkrátka, nyní o syny nemá zájem. Závislosti v rodině klientka neuvádí. Mladší syn byl starším bratrem ve věku 4 třídy šikanován, rodiče tomu nevěnovali pozornost, nebylo to zřejmé. Cca v 16 letech byl hospitalizovaný na psychiatrii, měl problémy s učením, několikrát se pokusil o sebevraždu. V dětství mu bylo diagnostikováno ADHD, dyslexie, uzavřeno jako psychotické onemocnění. Nyní léky neužívá, má neuzavřený ročník, během dne spí, v noci na internetu, hraje online hry, sleduje videa, chatuje.

Po hospitalizaci syn docházel k psychologovi, psychiatrovi, po roce ukončil spolupráci, na nátlak matky nastoupil do SANANIM pro domnělou závislost na počítačových hrách, změnil psychiatra. Aktuálně, ale nikam nedochází.

Snažila se synovi udělat podmínky pro to, aby se mohl připravovat do školy (vařila, prala, nezatěžovala ho žádnými požadavky), nicméně syn nedělal nic, a ještě ji vyčetl, že kvůli ní nic nemůže dělat.

Pracovaly jsme s odstupem od svých pocitů viny. Hovořily o obrácených rolích, o napodobování chování jeho otce a o hranicích. Klientka byla edukována na téma komunikace, duševní nemoci, závislostního chování, adolescence, pravidel – ocenění a tresty v rodině, aj.

Klientka se snažila získat podporu od kamarádky, která má syna uživatele drog, společně sdílely starosti.

Koncem února syn začal docházet opět do SANANIM, jeho chování se však nezměnilo.

Koncem března se dostala do karantény po cestě z ciziny. Hovořila o svých obavách z koronaviru, nemohla se dovolat na hygienickou stanici ani k praktickému lékaři. Byla nucena pracovat z domova. Probírali jsme, jak si zlepšit svou situaci - péče o duševní zdraví.

Od této doby byla do konce dubna v týdenním telefonickém kontaktu kvůli omezením ohledně koronaviru (nouzový stav).



Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Registrační číslo projektu_CZ.03.2.X/0.0/0.0/18_095/0011238

Název projektu Komplexní systém podpory o nejzranitelnější a nejohroženější uživatele návykových látek v souladu s principy reformy psychiatrické péče

V polovině dubna se klienta se synem chtěla domluvit, jak plánuje svůj další život. Rozhodla se oslovit třídní učitelku a zjistit, zda bude syn připuštěn k maturitě. Sama přemýšlela o tom, že další spolužití za těchto podmínek je neúnosné. Přála by si, aby syn nastoupil do rezidenční léčby. Pracovaly jsme s tím, jak syna motivovat do léčby, jak nastavit hranice a pravidla.

Koncem dubna se syn odstěhoval k babičce, aby se nemusel vyjádřit k tomu, co bude dělat dál. Po týdně si začala babička stěžovat na neúnosné chování vnuka, hledaly jsme kontakty na Poradnu pro rodiče a blízké pro babičku v místě jejich bydliště. Opakovaly s klientkou důležitost hranic, nezávisle na tom, zda má či nemá psychózu.

Začátkem června se syn vrátil od prarodičů. Dělal didaktické testy k maturitě, s matkou nemluvil, neuklízěl po sobě, nevycházel z pokoje. Klientka měla obavy z toho, co vše by mohl udělat, nevěděla, zda s ním má probírat své požadavky, byla celá úzkostná z toho, že by se mohl cítit pod tlakem a mohl by si sáhnout na život. Pracujeme se zmírnění úzkostí, podporuji ji v rodičovských kompetencích, edukuji o možnostech, jak se chovat a kam se obrátit v případě jeho dekompenzace.